

הונא לבנו, רבה: **המשה דברים שבעולם** [עם מם סופית] **מצטרפין זה עם זה**.

**אמר ליה רבה לרב הונא: בעולם קא אמרת<sup>(557)</sup>?** וכי אין בעולם אלא חמש דברים?!

**והא קתני, הרי שנינו בסיפא: בתודה, ששה דברים שבתודה: הבשר והחלב והסולת והיין והשמן ולחמי תודה, הרי שיש "בעולם" יותר מחמשה דברים?**

**אמר ליה, חזור בך! ותני ושנה: בעולה.**

הגמרא מבארת שמשנתנו האומרת שהבשר מצטרף לאימורין, היא סיוע למה שאמרה הברייתא<sup>(558)</sup>.

**תנינא, משנתנו שנתה להא דתנו רבנן, לברייתא זו:**

**עולה ואימורים [ואימוריה<sup>(559)</sup>] מצטרפין לבזית<sup>(560)</sup>, בשר פחות משיעור מצטרף**

לאימורין להשלים שיעור כזית, להעלותן בחוץ, להתחייב עליהם אם העלה אותם בחוץ, ולחייב עליהן משום פיגול ונותר וטמא.

הגמרא סברה, שמדובר באוכל פיגול נותר וטמא שיעור כזית, חציו מהבשר וחציו מהאימורין,

על כן מדייקת הגמרא: **קתני שנינו: עולה ואימוריה, משמע בעולה, אין אכן, מצטרפים, ואילו בשלמים, לא מצטרפים,**

וקשה: **בשלמא, להעלותן בחוץ, מובן החילוק בין עולה לשלמים, כי עולה דכליל הוא, בשרה נקטר על אש המזבח כשם שהאימורין נקטרים, והכל נחשב כמו אימורין<sup>(561)</sup>, הלכך מצטרפין,**

ואילו שלמים, שבשרו אינו נקטר, ואם העלה את בשרו בחוץ, פטור, מפני שאינו מתקבל בפנים [כמבואר<sup>(562)</sup>], שאין חייבים על המעלה בחוץ אלא על דבר הראוי להתקבל

559. גירסת הגמרא שם.

560. שיעור הקטרה הוא כזית, כמבואר במסכת מנחות [זו ב.]. פירוש המיוחס לרש"י [המציין ציין זבחים כח ב, ואינו מדוייק]. ועיין סוגית הגמרא מנחות [כו ב] ובתוס' שם. ובתוס' מנחות [נח ב] ובתוס' שם ד"ה אביי. ורש"י כריתות [יד א] וברש"ש שם.

561. תוס'.

562. זבחים [קיא ב.].

557. המלאכת שלמה מעדיף לפרש שרב הונא אמר בעולה, אלא שרבה לא הבין.

558. הסוגיא מופיעה במסכת זבחים [שם] בשנינויים, ותפורש כאן על פי רש"י שם.

שם אמרה המשנה "המעלה כזית מן העולה ומן האימורין [גירסת השיטה מקובצת: ומאימוריה] בחוץ, חייב". ומדייקת שם הגמרא, שרק בשר עולה מצטרף לאימורין, משום שהבשר נקטר כשם שהאימורין נקטרים, אבל שלמים, שבשרו אינו בר הקטרה ואינו ראוי לבוא בפנים, אינו מצטרף לאימורין. ומשנה ההיא היא סיוע לאותה ברייתא המובאת בסוגיתנו.